

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 145. — STEV. 145.

NEW YORK, SATURDAY, JUNE 22, 1935. — SOBOTA, 22. JUNIJA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

VLADA JE POZVALA DR. MAČKA V BEOGRAD

VODJA HRVAT. SEPARATISTOV JE DOLGO KONFERIRAL Z DIKTATORJEM ŽIVKOVIČEM

Dr. Maček je bil zadnjič v Beogradu pred tremi leti in sicer kot jetnik. — Regentski svet si prizadeva ustvariti prijateljske odnose med Hrvati in Srbi. — Ko je došel dr. Maček v Beograd, ga je ljudska množica navdušeno pozdravila.

BEOGRAD, Jugoslavija, 21. junija. — Dr. Vladimir Maček, voditelj bivše hrvatske seljačke stranke, mož, ki velja za enega največjih nasprotnikov sedanjega jugoslovanskega režima, je bil oficijelno pozvan v Beograd, da se posvetuje z načelnikom regentskega sveta princem Pavlom glede rešitve kabinetne krize.

Kakor znano, je včeraj odstopil ministrski predsednik dr. Bogoljub Jeftić z vsemi svojimi tovariši.

Vlada je izpremenila svoje stališče napram voditelju hrvatske seljačke stranke in narodnega opozicijskega bloka natančno sedem let po dnevu, ko so razburjeni hrvatski poslanci odpotovali iz Beograda, ker je bil v narodni skupščini izvršen morilni napad na njihove tovariše.

Napad, ki ga je vprizoril Srb Puniša Račić, je zahteval življenje dveh hrvatskih poslancev ter povzročil poznejše smrt voditelja hrvatskih seljakov, Stjepana Radića.

Takrat so Hrvatje prisegli, da se ne vrnejo v Beograd, dokler jim ne bo dano zadoščenje. To zadoščenje so dobili danes, ko je načelnik regentskega sveta princ Pavel oficijelno povabil v prestolico hrvatskega voditelja dr. Mačka. Svrha njunih posvetovanj bo, kako bi bilo mogoče doseči popolni sporazum med Srbi in Hrvati, da bi se skupno udeleževali političnega življenja ter složno delovali za dobrobit Jugoslavije.

Poročilo o Mačkovem odhodu je vso jugoslovansko javnost silno presenetilo. Jugoslovanska javnost ve, da stoji država pred najvažnejšimi političnimi razvoji.

Pred par dnevi je notranji minister Velja Popović, ki ga dolži opozicija terorizma in korupcije pri zadnjih volitvah, v skupščini označil dr. Vladimira Mačka kot separatista in izdajalca. Izjavil je, da Mačkova stranka propagira ustanovitev neodvisne Hrvatske, kateri bo načeloval "kralj Maček".

Sinoči je pa zagrebški profekt dr. Kostrenčić pozval k sebi dr. Mačka in mu rekel, da mora takoj odpotovati v Beograd, češ, da želi z njim konferirati regent princ Pavel. Dr. Maček je davi odpotoval ter došel ob polštirih popoldne v jugoslovansko prestolico. Vozil se je s posebnim vlakom.

Dr. Maček je bil zadnjič v Beogradu pred tremi leti in sicer kot politični jetnik. Ko je pa danes došel tja, ga je navdušeno pozdravila velika ljudska množica.

Ko se je vozil v avtomobilu po beograjskih ulicah, so klicali ljudje: — Živel Maček! "On bo rešil deželo!" "Zahtevamo svobodo!" "Proč z diktator!"

Iz hotela se je odpeljal s kraljevim avtomobilom v Dedinje, kjer ga je takoj sprejel princ Pavel.

Pozneje je rekel časniškim poročevalcem, da je bil s pogovorom in regentovimi predlogi zelo zadovoljen ter dostavil: — Hvala bogu! Pričetek je že storjen!

Nato je precej dolgo konferiral z bivšim diktatorjem generalom Pero Živkovičem ter s člani srb-ske opozicijske stranke.

Odhod hrvatskih poslancev iz Beograda pred sedmimi leti je povzročil resen razkol med Srbi in

Stotnik Eden posreduje v Parizu

POLITIKA IN PRESELJEVANJE FARMERJEV

Roosevelt svari pred političnim pritiskom na potrebne družine. — Družine bi se same preživljale.

Washington, D. C., 21. jun. Predsednik Roosevelt je poklical k sebi upravitelje urada za preselitev družin, v kateri namen je na razpolago 100 milijonov dolarjev, in jim je naročil, da skrbijo za to, da bodo njihovi varovanci po "ameriški meri" preskrbljeni.

Poljedelski podtajnik Tugwell je predsedniku predstavil 50 svojih vodilnih sodelavcev. Naročil jim je, da morajo iz svojega delokroga pregneti vsako politiko. Povsod naj pomagajo, kjer je pomoč potrebna, toda na predsednikovo zahtevo morajo odločno odstraniti vsak političen pritisk.

Predsednik je rekel, da je za vsako poljedelsko družino na razpolago samo \$1143, kar je mnogo premalo, vsled česar je treba rešiti težke tehnične naloge, ki pa morajo biti rešene. Urad za premestitev farmerjev mora poseben skrbeti, da bo kar največ farmerskih družin rešenih potrebe, da bi morale prejemati zvezno podporo in da bo tudi trajno ostalo pri tem. Pod vsakim pogojem je treba skrbeti za to, da pride enkrat do boljšega razmerja med ljudstvom in dohodki.

CHARLES A. LINDBERGH — IZNAJDI TELJ

Sloviti letalec Charles A. Lindbergh je, iskajoč tolažbe v znanosti, izdelal mehanično srce in pljuča, ki vzdržujejo življenje v poglavitnih organih izven trupa za neomejen čas.

Ta skrivnostni stroj, o katerem so zdravniki sanjali že 123 let, smatrajo za važen korak proti telesni neumljivosti.

Lindbergh je skupno z dr. Alexis Carrelom poskušal to pripraviti na 26 organih, ki sta jih vzela od živali eno uro zatem, ko so izkrevale do smrti.

Pri tem sta preizkušala srce, ledice, pljuča in druge dele in vsi ti deli so živeli v skrivnostni, navidezno priprosti stekleni posodi.

Slične poizkuse je pričel leta 1858 Brown-Sequard, ki je

NAČRT ZA NOVO NRA SESTAVLJEN

V njej bi bila vključena zvezna trgovska komisija. — Taka postava bo iz mnogih razlogov najbrže sprejeta.

Washington, D. C., 21. jun. V parlamentarnih in vladnih krogih govore, da bo prvemu višnjevemu orlu, katerega je ustrelilo najvišje sodišče, in drugemu orlu, ki niti ne zna dobro leteti, sledil tretji višnjev orol.

Ako je mogoče verjeti tem govoricam, tedaj bo prišlo do križanja med sedanjo "prtilikavo" NRA in zvezno trgovsko komisijo, ki je še pred New Dealom in v Rooseveltovih očeh imela pravico nastopiti proti nepostavni tekmi v industriji.

Sedaj še ni mogoče izvesti, ako predsednik Roosevelt odobruje ta načrt. Toda spominjamo se, da je predsednik pri ustanovitvi sedanje slabotne NRA z velikim zaupanjem namigaval na bodoče postave, ki bodo prtilikavo NRA podprle. Ako bi bila v resnici predlagana in sprejeta slična postava, tedaj bo imela tri praktične posledice:

1. Praktično združenje zvezne trgovske komisije z NRA:
2. Nova definicija pojma "meddržavna trgovina" po kongresu, kar bi vlada odobrila in bi imela nadzorstvo nad gospodarstvom, kar ji je po odločitvi najvišjega sodišča sedaj prepovedano, in

3. Nadzorstvo nad ameriškim gospodarskim življenjem, ki bi pa bilo malo manj ostro, kot pa ga izvaja zvezna trgovska komisija.

začasno oživel odsekano glavo in leta 1856 je De Cyon obdržal žabjo glavo pri življenju 48 ur.

Lindbergh se je pred petimi leti pričel učiti biologije pod vodstvom dr. Carrela. V Rockefellerjevem zavodu je ves čas delal poskuse, da se mu je slednji posrečilo sestaviti učinkovito srce.

Lindberghov stroj je steklena posoda, v kateri sesalca dovaja kakemu organu zrak in kri. Kako velik bo pomen te iznajdbe, bo pokazala bodočnost.

HAUPTMANN SE BO SKUŠAL IZMAZATI

Tehnične okoliščine govore zanj. — Tatvina otrokove obleke ni zadostni vzrok za smrtno kazen.

Trenton, N. J., 21. junija. — Med mirnim ozračjem najvišjega sodišča v državi New Jersey so Hauptmannovi zagovorniki v četrtkem nepričakovano pričeli močno ofenzivo, ki ima za podlago spalno obleko Lindberghovega sina. Zagovorniki trdijo, da obleka, za katero je profesor dr. J. F. Condon plačal B. R. Hauptmannu \$50,000, nikakor ni vredna \$20 in vsled tega Hauptmann tudi ni bil postavno obsojen na smrt.

In ker ima tehnično pismo postave isto veljavo kot duh postave pri prizivnem sodišču, je ta nepričakovano trditve napravila na sodnike velik vtis.

Hauptmann je bil obsojen zaradi umora po prvem redu, ne da bi bilo treba državi dokazati, da je imel Hauptmann namen umoriti Lindberghovega otroka. Ako je po postavi države New Jersey umor izvršen tekom vloma, tedaj je zločin kaznovan s smrtjo. Državni tajnik je zatrjeval, da je bil umor izvršen med vlomom in ropom, kajti vlomilec je odnesel spalno obleko.

Postava pa tudi pravi, da rop ni zločin, temveč samo tatvina, ako odnešeno blago ni ma več veljave kot \$20.

Zato je zagovornik Rosencrans mogel samozvestno stopiti pred stroge sodnike s trditvijo, da obleka, ki jo je Hauptmann odnesel, ni bila vredna niti \$20, vsled česar je bil Hauptmann po nedolžnem obsojen na smrt. Rosencrans je rekel, da je sodnik Thomas W. Trenchard napačno poučil porotnike ravno v tej zadevi in vsled tega Hauptmann dosledno čaka v velikem zaupanju, da mu bo dovoljena nova sodnijska obravnava.

Sivolasi sodnik Charles W. Parker je vstal in dostojanstveno izvlekel iz velike omare veliko knjigo ameriških postav in jo položil na mizo. Sodniki so vstajali in listali po knjigah in zopet sedali na svoje stole.

UPOR KAZNENCEV V NIŠU

Beograd, Jugoslavija, 21. junija. — Trije kaznenci so bili ubiti, trije pa ranjeni, ko so se uprli v kaznilnici v Nišu. Po vsakdanjem delu 700 kaznencev rešotelo iti v svoje celice ter so zahtevali obnovitev več prednosti, ki so bile nedavno preklicane. Ker se na vse prigovarjanje kaznenci niso hoteli podati, so pazniki pričeli na nje streljati, slednji pa so se kaznenci podali.

ANGLEŠKI POSREDOVALEC ŽANJE POVSOD DOBRE USPEHE

PARIZ, Francija, 21. junija. — Angleški minister za zadeve Lige narodov, stotnik Anthony Eden, je prišel v Pariz, da razpravlja z ministrskim predsednikom Pierre Lavalom o angleško-nemški mornariški pogodbi, ki je bila v torek podpisana v Londonu.

HOTEL JE PREOBRNITI BOLJŠEVIKE

Moskva, Rusija, 20. junija.

Na ameriško poslanstvo v Moskvi je prišlo naznanilo, da se nahaja že nekaj mesecev v nekem taborišču blizu Minska 38 let stari zidar iz Menard, Tex., Elmer Baker. Takoj je odšel v tabor poslanikov namestnik A. T. Ward, da bi možu pomagal. Baker je poslaniku rekel, da sovjetske oblasti z njim dobro ravnajo. Pustolovščina tega moža je nenavadna:

Baker, ki ga je gnil globok verski čut, je v februarju lanskega leta odpotoval iz Menarda, da bi ponesel med boljše nauke o pravem življenju. Do Rotterdam se je pripeljal kot mornar, nato pa je nastopil peš dolgo pot v sovjetsko Rusijo. V Nemčiji in na Poljskem je bil večkrat prijet, toda po zaslišanju zopet izpuščen. V septembru je prišel do ruske meje, ki jo je brez ovire pekoval, toda je bil prijet 8 milj onkraj meje in ker je nepostavno stopil na ruska tla, je bil poslan v taborišče v Minsk. Ker pa ni bilo angleškega tolmača, se ni mogel izgovarjati, pri vsem tem pa je bil z vsem zelo zadovoljen, samo bridko mu je bilo, ker ni mogel občeati s svojci.

Ameriško poslanstvo ga bo skušalo sedaj poslati nazaj v Združene države.

TROCKI BO ŠEL NA DANSKO

Oslo, Norveška, 21. junija.

Leon Trocki upa, da bi po šestih mesecih na Norveškem mogel iti na Dansko.

Komunistični urednik Olaf Scheffio je kmalu po prihodu v Oslo obiskal Trockega in je pozneje povedal, da Trocki nemurno piše zgodovino ruske revolucije.

Scheffio je rekel, da je Trocki vsled postopanja francoske vlade zelo trpel in je zato zelo nervozen. V Franciji ni mogel niti iti na izprehod in ni imel nikake svobode.

Scheffio tudi pravi, da Trocki govori o ruskih zadevah brez vsake jeze in da se ne mara vmešavati v ruske notranje zadeve.

DELO ZA 270.000 LJUDI

Washington, D. C., 21. jun. Kot naznanja delavski urad, bo po novem delavskem načrtu v Pennsylvaniji dobilo delo 270,000 ljudi.

Ne da bi samo skušal s sladkorjem prevleči grenko jedro, kar je za Francijo angleško-nemška mornariška pogodba, temveč pomeni Edenov obisk drugi korak določene politike. Kajti prišel je z naročilom svoje vlade, da pregovori francoske ministre, da store isto, kar so storili Angleži in, mesto da bi neprestano protestirali proti nemški oborožitvi, da naj rajši skušajo najti kako podlago za sporazum na morju, v zraku in na suhem.

Stotnik Eden je prinesel s seboj določne nemške pogoje, katere je prinesel v London baron Joachim von Ribbentrop in ki so isti predlogi, kakih jih je podal predsednik Hitler v svojem zadnjem govoru v državnem zboru. Ni pa verjetno, da bi že sedaj bilo kaj jasnejše objavljeno glede Edenovih posvetovanj z Lavalom. Francosko javno mnenje in posebno časopisje se bo najbrže upiralo, da bi bila Anglija posredovalka med Francijo in Nemčijo.

Zato bo Eden najbrže pričel razpravljati glede zračne zveze, ki je bila odobrena v februarju v Londonu. Ko se enkrat prične pogajanja glede obrambe na eni strani, se bodo zatem pričela še na drugi strani.

Stotnik Eden je najbrže prejel naročilo svoje vlade, da zatrjuje, da do splošnega sporazuma med narodi ne bo prišlo, vsled česar je potrebno sklepati med posameznimi državami.

London, Anglija, 21. junija. Ko bo stotnik Anthony Eden v Parizu pregledal francosko miselnost, da je Anglija z angleško-nemško pogodbo odgovorila sodelovanju s Francijo, bo odpotoval v Rim, kjer bo o istih zadevah razpravljaj z Mussolinijem. Kakor v Parizu Lavala, tako bo skušal pridobiti Mussolinija, da sklene z Nemčijo mornariško pogodbo, ki bo omejevala nemško bojno mornarico, in zapadno-evropsko zračno zvezo. Ako se Edenu posreči pridobiti Lavala in Mussolinija za to idejo, tedaj bo Anglija povabila Francijo in Italijo, da pošljeta svoje delegate v London, da se pogajajo z angleško vlado.

ZIVLJENJE SE JE PODRAŽILO

Washington, D. C., 21. jun. Delavska tajnica Miss Frances Perkins naznanja, da se je od novembra 1934 do marca 1935 življenje podražilo za 1.8 odstotkov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakner, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Canada	Za pol leta	\$3.50
En pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
En tretji leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Doplat brez podpla in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalneke naznanijo, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3876

STRIC SAM IN "TUJCI"

Ellis Island je bil za marsikaterega priseljence "otok solza". Marsikdo je prišel na ta otok, videl oddalec kletelo svobode, pa je bil iz tega ali onega razloga poslan nazaj.

Ko so bile priseljeniške postave poostrene, so se odigravali v uradih na tem otoku zares žalostni prizori.

Večkrat se je zgodilo, da je bila vsled postavno odrejene kdepotacije družina razdružena, da so stariše pustili v deželo, otrok pa ne, da je bil mož postavno pripuščjen, dočim se je morala žena vrniti v staro domovino.

Priseljeniška postava je zelo nejasna ter v marsika terem slučaju naravnost kruta.

Vsled tega je razveseljivo, da je kongresnik Kerr iz North Carolina vložil predlogo, o kateri je že ugodno poročal odbor za priseljevanje in naturalizacijo.

Svrha predloge je, enkrat za vselej napraviti konec nejasnostim v priseljeniški postavi.

Predloga določa, naj se ustanovi poseben odbor, v katerem bi bil po en zastopnik državnega, justičnega in delavskega departamenta. Ta odbor bi imel omejeno oblast določati glede deportacije inozemcev.

Odbor bi se ne smel zavzeti za inozemce, ki so zločinci, državi nevarni radikali ali osebe nemoralfnega značaja.

Upravičen bi pa bil preprečiti deportiranje takih inozemcev, ki se sicer niso postavno priselili, pa prebivajo že kdesi ali več let v deželi ter v vsem tem času niso bili nikdar s postavo v navzkrižju.

Zelo neumestna je tudi naslednja odredba: Oseba, ki pride sem na obisk ter hoče dobiti ameriško državljanstvo, mora oditi iz dežele ter se ponovno priseliti, da doseže svoj cilj.

Tudi to nesmiselnost bi predloga odpravila.

Poudariti je treba, da nikakor ni namen Kerrove predloge priseljencem vrata v deželo na široko odpreti oziroma povečati obstoječe kvote, pač pa hoče uvesti le bolj liberalno in bolj človečansko tolmačenje postave.

Saj je res skrajni čas, da začno v Združenih državah z inozemci nekoliko drugače ravnati kot so ravnali doslej.

SREČA NA VELIKI LADJI

Pariška pisateljica Titayna je ob priliki prvega potovanja "Normandije" v Ameriko zabeležila spomin na neki dogodek, ki ga je doživela na veleparniku "Ile de France", do tedaj najlepše ladje na svetu.

"Zgodilo se je l. 1925," piše Titayna. "Drugi dan vožnje iz Francije v New York je I. H. K. Madson iz Philadelphije napravil velik sklep, da natančno pregleda ogromni parnik.

V nekem kotu tretjega razreda je sedela zelo mlada, zelo lepa stvarca in kadila. "Moj Bog," je zamrmral. Vprašal je komisarja, dali bi ga ta ne mogel predstaviti. In potem jo je vprašal kot pravi Američan, kakor da bi ji postavil pištolo na prsi: "Zakaj se vozi tako lepa ženska kakor ste vi v tretjem razredu?" "Ker nimam denarja!" — "Nimate denarja? To je kričiča nepravilnost. Imate kakšen poklet?" "Da. Sem... sem pomerjevalka oblek. Odpovala sem v glavnem zato, da bi jezila svoje tovarišice. A da bom potovala sama in v tretjem razredu, jim nisem povedala." Znala je nekoliko angleških besed, ki jih je uvela v Haute Couture in v nočnih lokalih. I. H. K. Madson je imel dva občutka. Prvi potrebo, da bi rešil izgubljeno ovčico, kajti k apostolskemu sočutju je Američan vedno nagnjen. In drugi je vodil tako rekoč nedolžno življenje. Tako je postal lahek plen mičnega dekleta.

Še istega dne so zabeležili gđ. Ginetto Dupontovo v potniški seznam prvega razreda. Najela je razkošen apartman, kamor je prinesla svojo bedno prtljago. To ni vse, je dejala, temveč samo njene starejše stvari.

S pomočjo sobarice je I. H. K. Madsonu uspelo najtežje podjetje v njegovem življenju. Za denar je priskrbel od potuje, ki so se sploščala branile, tri večerne toalete, sportno obleko in dva bridgeska kompleta.

Dekle je šiviljila, spreminjala, preurejala in se mahoma na glas zasmejala. "Ta kraj sem vendar sama predvajala!" Med tem se je posrečilo njenemu zaščitniku, da je našel še vsega upoštevanja vreden briljantni prstan, biserno ogrlice, nojevo pahljačo in kep iz soboljevine. Toda ko je prišel, da bi povedel svojo novo tovarišico k obedu, je bil vendarle ves presenečen: pred njim je stala najlepša ženska na krovu. Ginette je stopila iz dvigala in je šla po stopnicah navzdol do obednice v znamenju popolnega uspeha. Njena zgodba je šla od ust do ust in pričakovali so jo z radovednostjo. Pozdravili so jo s ploskanjem, neka dama ji je poslala cvetlice. Prvi dan je ve-

BLAZNA ŽENA UMORILA ZDRAVNIKA

Te dni je peljal 40-letni okr. zdravnik dr. Ludvik Fleischmann iz Farkažde blizu Šale na Vaho na Čehoslovaškem z osebnim avtom duševno bolno kmetico Liko Molnarjevo v u-mobilnico v Nitro. Zdravnik je sedel s svojim štiriletnim sinčkom pri soferju, zadaj je pa sedela Molnarjeva z možem. Nekaj kilometrov pred Nitro je Molnarjeva nenadoma potegnila izza nedrja britev in prerežala zdravniku vrat. To je storila tako hitro, da je mož ni mogel zadržati. Šofer je takoj ustavil avto, vzel vsega okrvavljenega otroka iz zdravnikovega naročja in skočil iz avtomobila.

Dr. Fleischmann si je z levo roko tiščal globoko rano. Imel je še toliko moči, da je izstopil, nato pa se je na cesti zgrudil in izdihnil. Šofer je sicer pripeljal zdravnika iz Urmina, toda dr. Fleischmann je bil že mrtev. Imel je 20 cm dolgo rano od levega ušesa do desne ključnice. Orožniki so ugotovili, da je Molnarjeva vzela britev tik pred odhodom svojim sorodnikom, ko se je od njih poslavljala.

UMIRANJE NI TEŽKO

Neki profesor trdi, da umiranje ni težko. Čim več prilik ima človek prisostvovati zadnjim trenutkom umirajočih, tem bolj se prepriča, da smrt v pretežni večini primerov ni grozna. Nekaj drugega je bolezen. Smrt pa podpira toliko dobrih pomočnikov organizma, da le redko povzroča bolečine. Bolezen človeka tako izčrpa, da ne misli več intenzivno na smrt, življenje počasi ugaša in človek je že otopel, tako da ničesar ne čuti in ne ve. Zadnje besede umirajočega često dokazujejo, da niso več izgovorjene pri zdravi pameti.

Umiranje torej ni težko. — Pravijo, da trpi človek pri zobozdravniku mnogo bolj, kakor pod giljotino, kjer ne čuti nobenih bolečin, ko mu ostru sekira odseka glavo. Kri namreč ne doseže več možganov, ko sekira preseka žile dovodnice. Tudi če se človek potaplja, če se je hoteli obesiti ali zastrpiti s plinom, pa so ga rešili, lahko potrdi, da ni čutil posebnih bolečin. Umiranje se nam zdi grozno samo zato, ker se bojimo smrti. Smrti se bojimo, ko pa pride, se ne zavedamo več, da je napočila zadnja ura.

SPADO SO OBGLAVILI

V Bastiji na Korziki je te dni padla pod giljotino glava razvpitega korziškega bandita Spade, nekdanjega kralja korziške divjine.

Spada je prav za prav po čudnem naključju postal razbojnik in ropar. V mladih letih je hodil po poštenih potih ter je imel namen postati skromen uradnik. Bil je že na tem, da dobi službo kot carinski paznik, ko se mu je primerila neljuba stvar, da je v obrambi nekega prijatelja, ki so ga hoteli aretirati, ustrelil orožnika, ki je bil zasledovanec za petami. Po uboju se je zatekel v gore in živel tam življenje preganjanega zločince. Razmere so ga prisilile, da je začel v tem svojstvu tudi ropati in sčasoma se je iz njega razvil legendarni bandit, ki so ga morali iskati s celim orožniškim zborom.

V maju 1930 so Spado prijeli — ne na junaškem mejlanu, marveč doma, ležečega v postelji. To se je zgodilo potem, ko je moralno kapitalur in sam ponudil oblastim svojo svobodo. Po aretaciji so ugotovili, da ima mož nejasno glavo in zapleteno govorico. Zapadel je že verski blaznosti, ki ga je enajst let trajajočem hajdukovanju oropala vseh spretnosti, s katerimi je strahoval Korziko. Letos v marcu je prišel bandit pred poroto, ki ga je obsodila na smrt zaradi osnih umorov. Vzkliceno sodišče je sodbo potrdilo in zdaj je giljotina ločila glavo od telesa.

RUS JE ZGRADIL PARNIK "NORMANDIE"

Baltiška ladjedelnica v Petrogradu je gradila leta 1912 križarko "Imail" in sodeloval je tudi mladi inženjer Vladimir Ivanovič Jurkevič, ki je takrat baš začel svojo kariero. Boljševiška revolucija je razgnala graditelje križarke po svetu in tudi Jurkevič je moral v tujino. Njegovo ime je zaslovelo šele zdaj, ker je konstruiral najhitrejši parnik sveta, ponos francoske mornarice "Normandie".

Jurkevič pripoveduje o sebi, da je začel svojo kariero dve leti pred vojno in da se je že takrat posvetil proučevanju odpora vode. V Rusiji je delal do leta 1919. Razvoju tehnike ladjedelstva pozneje ni mogel praktično slediti. Šele leta 1928 je dobil službo pri francoski parobrodni družbi Penloet, ki je zgradila tudi parnik "Normandie". Rusko ladjedelstvo je bilo že pred vojno na najvišji stopnji, kakor je sedanje evropsko. Leta 1929 je začel delati na načrtih parnika "Normandie". Dve leti dela je šlo za novo obliko trupa bodočega pomorskega orjaka. Skoraj dve leti je rabil

Jurkevič, da je dokazal parobrodni družbi pravilnost svojih računov. Končno je družba sprejela njegov predlog.

Preizkusili so okrog 25 modelov, in sicer v Hamburgu, kamor je moral Jurkevič odpotovati 12-krat. Samo gradnja in preizkušnje modelov so večjale 250 tisoč frankov. Velik parnik dela tako velike valove, da lahko prevrnejo majhno ladjo.

"Normandie" pa lahko pluje z veliko hitrostjo in vendar se ribiške ladje v njeni bližini ne neznatno gugajo. To je posebnost konstrukcije največjega parnika. Po načrtih inženjerja Jurkeviča grade in predelujejo okrog 30 francoskih, italijanskih, portugalskih in holandskih parnikov.

VLADA NAJ PREVZAME ŽELEZNICE

Washington, D. C., 21. jun. Railway Labor Executives Association zatrjuje, da so banke oropale ameriške železnice ter je sprejela resolucijo, ki zahteva, da zvezna vlada prevzame železnice.

LEP USPEH MLADEGA AMERIŠKEGA SLOVENCA

V Cleveland, Ohio, je dne 12. junija graduiral na Cleveland College in dobil Bachelor of Art diploma mlad ameriški Slovenec Mr. Stanley Paul Zupan, sin Mr. Ivana Zupana, urednika Glasila K. S. K. J.

Stanley Paul Zupan

Stanley je radi selitve svojih staršev iz mesta v mesto pohajal šest različnih razrednih šol, dve višji šoli in tri college. Višjo šolo je dovršil na Joliet Township High School v Joliet, Ill. Nato se je vpisal v Joliet Junior College. Ker se je pa moral zopet seliti v Cleveland zaradi premestitve tiskalnice Glasila K. S. K. J., se je vpisal v Adelbert College v R. U. Tam je dovršil drugo leto predmedicinskih študij. Radi velikih stroškov je bil prisiljen poiskati delo, da si je pridelal solnino. Dobil je delo v Cleveland Trust Banki, pa je bila preslaba plača. Šel je raje v tovarno General Motors Fisher Body, kjer je delal v oddelku za izdelovanje avtomobilskih vrat. Takoj nato se je vpisal v Cleveland College, kjer je sedaj graduiral.

Vsa ta leta je delal pomoči in podnevi. Poleg dela v tovarni in študij v College je tudi urejeval angleške strani v Glasilu K. S. K. J., in pred štiri leti dovršil Advertisement School of Cleveland.

Stanley pa ni samo samega sebe izobrazil, pač je pa pomagal svojim staršem in finančno svojemu bratu Johnu, da je že drugo leto na Kent State University. Oče in mati sta mu hvaležna in sta ponosna nanj.

Za kakšne študije se bo v bodoče odločil, se še ne ve. Želimo mu ljubega zdravlja, vse drugo je pa od njega samega odvisno.

Peter Zgaga

PISMO SAMOTARJA

Dragi Zgaga: To ti prav zaupno pišem, ker vem da sočustvuješ z vsemi, ki so sami in osamljeni. Veš, jaz se dolgo nisem bil sam. Letos se je pa moja družina kar iznenada spomnila, da potrebuje svežega zraka in je odpotovala nekam na sever. Tako mi pišejo in pravijo, da jih ne bo zlepa domov.

Kaj naj storim revež v osem-milijonskem mestu, sam, zapuščen?

Take misli so me navdajale v začetku, sčasoma je pa postajalo bolje in bolje. Vzivel sem se pač v razmere, kajti drugega ne kaže samcu-samotarju.

Prve dni je bilo zelo prijetno. Človek se nekoliko oddahne, sit je in žeje ne trpi. Pozneje se pa — kot bi se reklo — razmere izpremenile. Želodec se začne oglašati, pa tudi grlo zahteva svoje.

Toda kaj — ognjišče je mrzlo, in žena mi je pred odhodom pozabila dati ključ od kleti.

Človek si mora znati pomagati. Kuhati je treba začeti. Pa kaj naj skuham? Zadnjič sem čital, da se štirimilijonski kitajski narod hrani večji del z rižem.

Ko sem šel mimo štora, sem opazil, da je funt riža samo deset centov. Kar pet funtov sem ga kupil, da ga bo za večerjo dovolj in da bo še za naslednji dan kaj ostalo. Stresel sem ga v lonec, malo vode prilil in zapalil pod lonecem.

Grocer se je skorogotovo zmotil. Namesto pet funtov mi jih je najbrž dal petindvajset. Kajti toliko ga je bilo, ko je začela reč vreti. Malo sem pokusil, pa ni bilo dobro. Neslan in brez okusa. Ubogi Kitajci, ker morajo uživati toliko take jedi.

Nemara pa riž ni dovolj kuhan? — sem pomislil, še enkrat podžgal in odšel po svojih potih.

Toda, ko sem se vrnil — jojmene — vsa kuhinja je bila polna riža. Skoro bi rekel, da ga je bilo dovolj za ves štirimilijonski kitajski narod. Dva dni sem pospravljal, pa ga je še vedno dosti po vseh kotih in razpokah.

Tudi s kavo sem imel velike skrbi. Ker mi je žena vedno zabičevala, da moram pri vsaki najmanjši stvari štediti, se mi je gospodarski talent silno razvil.

Bela kava sestoji iz kave, mleka in vode. Ker pa z vodo nisva posebna prijatelja, prideta zame samo kava in mleko v postev. Zato sem zavrel dva kvorta mleka in vsul v mleko funt zmlete kave. Stvar se je tako nakuhala in napela, da nisem dobil niti pol pinta tekočine iz nje. Kava je bila olrajt, toda priznati moram, da sem včasih že boljšo pil.

Tudi z jajci sem imel velik križ. Trdo kuhanih jajc ne jem, če pa hočem mehko kuhana, se mi strde, če so količkaj več kot pol ure v vreli vodi.

Tako torej delam, kuham in stradam. In zdi se mi, da se bom tja do jeseni popolnoma izstradal, ker se mi nobena jed ne posreči.

Kuham pa navzlic temu, kajti doma kuhana jed je navzlic temu boljša nego jed, ki jo prodajajo po restavrantih.

Sam ne vem, kako se bo stvar končala. Zdi se mi, da se bo dobro, kajti sosedova osem-najstletna hči mi je večraj prvič namežiknila. Je jako čedno dekle, in kot se mi zdi, tudi zelo postrežljiva. Mogoče bi ona znala kaj skomandirati, da revež ne bom stradal.

Če objaviš to pismo, Zgaga, ne imenij mojega imena. Nisem sam, ampak na stotine jih je v mojem položaju.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 2.25 Lir 100
\$ 5.25 Din. 200	\$18.25 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$44.40 Lir 300
\$11.75 Din. 500	\$68.20 Lir 500
\$23.50 Din. 1000	\$176. Lir 1000
\$47.00 Din. 2000	\$353. Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDBENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo, večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodal v dinarjih ali lirah dovoljemo, če bolje zgozda.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

V \$	Na izplačilo	\$ 5. —	možna poslati	\$ 5.75
\$10. —	"	"	"	\$10.50
\$15. —	"	"	"	\$15.75
\$20. —	"	"	"	\$21.00
\$25. —	"	"	"	\$26.25
\$30. —	"	"	"	\$31.50

Prejemniki dobijo v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najina nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

ONE, KI NAMERAVAJO POTOVATI TO POLETJE V DOMOVINO, OROZARJAMO,

● da nam že vsaj par tednov prej naznanijo, da jim lahko zajamčimo na parnikih dobre prostore. To poletje je naval potnikov v Evropo naravnost ogromen. Na nekaterih parnikih so prostori že za par voženj vnaprej oddani. Če hočete imeti dobro kabino, pišite torej pravočasno. —

POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA"
216 West 18th Street New York City

KRATKA DNEVNA ZGODBA

J. S.

DOTA MISS SLIPOVE

Mr. Slip, od Bostona do San Franciscu sloveči "kralj poročevalcev", je baš z naslodo užival svoj četrti ure miru pri domačem ognjišču, ko so se naglo odprla vrata jedilnice in pred presenečenim starim gospodom sta se ustavila njegova hči Jeannette in povsem neznan svetlo las mladec. Predno si je Mr. Slip pomogel od presenečenja, sta pokleknila predenj in zajecljala:

— Blagoslovi naju!
Mr. Slip si je nataknil očala in nekaj časa je radovedno ogledoval neznanega svetlo lasca. Potem je pa odložil očala, jih spravil nazaj v žep in odgovoril mirno:

— Predno boste nadaljevali, mi dovolite indiskretno vprašanje: zakaj me tikate, ko pa še nisem imel sreče videti vas?

Mladenec je vstal, si skrbno obrisal prašna kolena in zaklical smeje: Papači!

— Kaj pa govorite, vi mladiči drzni? — je dejal Mr. Slip osorno. — Če mi v dveh minutah ne pojasnite, za kaj gre, pokličem slugo, da vas...

Gospodična Jeannette, ki je bila po prvih besedah zardevla, je zdaj razburjeno prišla očeta za roko: — Papa, — je začela nekam sramežljivo, — ta mladenec ni nihče drugi, nego Mr. White, ki si je pred dvema dnevi na dobrodelnem koncertu v prid invalidov iz Nevade na mah osvojil srečo tvoje edinke. Snoči sva ne izprehodu po Broadwayu sklenila poročiti se. Manjka nama torej samo še tvoj blagoslov...

Mr. Slip je znova osedlal svoj nos z očali, dočim je neznan svetlo lasce znova pojoče zaklical: — Papači!

Mr. Slip je zamrmral nekaj nelaskavega in pripomnil glasno: — Takoj mi povejte, kdo ste!

Mr. White je znova pokleknil in začel pripovedovati z enoličnim glasom, kakor da ponavlja naučeno vlogo:

— Pišem se Ralph White in sem poročevalec dnevnika — "Salve gospoda Muellerja". Od vas slovit mojster sem se naučil poročevalske umetnosti. Plače imam sto dolarjev mesečno in ker pomagam tudi v upravi, kjer pišem na listke imena naročnikov, dobivam poleg plače še posebno nagrado, mesečno povprečno nad petnajst dolarjev. V listu gospe Muellerjeve skrbim poleg kronike tudi za meteorološko rubriko, pozimi pa še za rubriko "stanje snega v naših go-

rah", poleg tega pa vodi moja malenkost še kotiček križank.

— Ha, ha, ha, — se je zasmel Mr. Slip trikrat in na moč strupeno. — In s stopetnajstimi dolarji hočete preživljati družino?

— Kaj še! — Bil sem tako predrzen, da sem vrnil v proračun tisoč dolarjev, ki mi jih vrže moj skromni kapital.

— Torej imate premoženje?

— Nisem niti belica, — je odgovoril svetlo lasce — Računal sem z doto vaše hčerke.

Kralj poročevalcev je pri teh besedah tako grozeče kričnil, da je zamorka v kuhinji od strahu izpustila iz rok lep kup krožnikov.

— Kdo je vam pa rekel, da bo imela Jeannette doto? Vedite, fantič, da zaslužim že skozi trideset let po dvajset tisoč dolarjev na leto, toda po beležkah potrošim vsako leto najmanj dvaintrideset tisoč. Imam torej najmanj toliko dolgov v dolarjih, kolikor las sem imel na glavi, ko mi je bilo osemindvajset let. Torej Miss Jeannette ne bo prinesla svojemu bodočemu možu v hišo nič, razen mojega očetovskega blagoslova.

Mladenec je bil v škripih, praskal se je za ušesi, potem je hodil nekaj časa sem in tja, končno se je pa ustavil pred svojo izvoljenko. — Gospodična Jeannette, — je vzkliknil v plemeniti naivnosti, — v čast si štejem... reči vam z bogom.

— Kam pa greste? — je vprašala Jeannette blede kot smrt.

Mr. White je dvignil desnico proti nebu in zašepetal z rasmehom, kolebajočim med izrazom bebarije in norije. — Km? Sam bog ve... Zaenkrat v uredništvo lista "Salve gospoda Muellerja", ker moram poslati v tiskarno "križanko". A potem? To je tajna bodočnosti, Miss Jeannette. Morda skočim v morje, morda odpotujem v Klondyke med pustolovce, da poskusim iztrgati iz naročja zemlje malo zlata. Naj bo že kakorkoli, zdaj vam lahko rečem samo: Zbogom.

Mladenec je iztegnil roko po klobuku, toda dekletu se je izvil iz grla pretresljiv krik.

Jeannette se je zgrudila k očetovim nogam. Mr. Slip se je hudo prestrašil in dejal je: — Torej ga imaš tako zelo rada?

— Če ne postanem njegova žena, skočim tudi jaz v morje!

— je zastokalo dekle s poje-majočim glasom.

Mr. White je stopil odločno k vratom, toda glas kralja poročevalcev ga je zadržal.

— Počakajte malo, fant, — je dejal Mr. Slip suho; — morda se pa da še kaj storiti. Toda najprej odgovorite na moje vprašanje: ali ste poštenjak?

— Nisem tako neumen, da bi bil pošten. Odkar stojim svet, so vsi poštenjaki umirali od lakote. Nisem si postavil za cilj svojega življenja priti v čitanke kot zgled, temveč sem sklenil, da moram imeti s petdesetimi leti hišo z vogali v štirih ulicah.

Mr. Slip, ki osebno ni bil fanatik poštenosti, je pri teh besedah planil pokonci, razprostrl roke in vzkliknil ves srečen:

— Pridi na moje sree, sinček! Da, ne čudi se, ne glej me tako debelo. Sprejemam te za sina, brez oklevanja ti dam svojo hčer. O-rečiš jo tako, kakor zasluži.

— A doto?

Kralj poročevalcev je zamrmral z roko: — Doto? Doliš doto, vredno sto tisoč dolarjev. — In videč mladenčev začuden obraz je nadaljeval ognjevit: — Jeannette je najdražji zaklad mojega življenja. Za njeno srečo bi dal blagor svoje duše, toda od tega bi nič ne imela. Čuj torej, kaj dobiš z Jeannette. Doto moje hčerke je: Neupravičena prisvojitve poldruga milijona in polnarejena oporoka na tri milijone dolarjev, v kar je zapletenih več uglednih bostonskih rodbin...

Mr. White je tako izbulil oči, da se je kralj poročevalcev zasmeljal in pripomnil: — Kaj na razumeš? Jeannette dobi za doto dve ogromni senzaciji, ki prineseta "Salvam gospoda Muellerja" namah dvajset tisoč novih naročnikov. Ti boš imel ta dva solokarpa prvi, tvoja plača se zviša takoj za dva ali tri tisoč dolarjev, čim bosta ti dve senzaciji objavljeni. Res, hotel sem to prihraniti zase, z a praznike, toda česa bi ne storil za Jeannette...

Jeannettine oči so bile polne solz, ko je poljubljala roke radodarnemu kralju poročevalcev. Mr. White je pa mogel spraviti iz sebe samo nov vzklik: — Papači!

Ko so se vrata za mladina

zaprla, je zašepetal Mr. Slip zadovoljno:

— Mislim, da sem kraljevsko poskrbel za blagor svoje edinke, kar se tiče gmojne strani njenega življenja.

ZDRAVILNA SLINA ARMEN-SKE KMETICE

Zdravniška veda naleti vsak čas na nove probleme. Komaj odpravi enega, že jo čaka drugi, morda še zagonetnejši. Nedavna vest iz Tiflisa je zopet presenetila učenjake, ker gre za novo zagonetko v zdravniški vedi.

V armenski vasi Daval živi kmetica Sarkisian po imenu. Ljudje jo smatrajo za svetnico in čudodelnico. Ima namreč to čudno lastnost, da ni samo sama oborožena proti kačjemu strupu tako, da ji nič ne škoduje, temveč leči uspešno tudi ljudi, ki jih pičijo strupene kače. Ljudje pravijo, da ima čudodelno slino. Ker je že mnoge ljudi rešila s slino smr-ti, jo časte kot svetnico. Dolej ni še noben njen pacient umrl, kar je za Armenijo nekaj posebnega. V Armeniji namreč kar mrgoli strupenih kač, ki zahtevajo vsako leto mnogo žrtev. Zdaj pa hodijo vsi, ki jih pičijo strupene kače, h kmetici Sarkisian in umirajo samo tisti, ki so preveč oddaljeni od vasiče Daval, da ne morejo priti tja tako hitro, kakor učinkuje kačji strup.

Sarkisian izpere najprej ranico s čisto vodo, potem jo pa namaže s svojo slino. Čez nekaj ur je človek že zdrav in tudi pozneje se ne pojavijo nobeni znaki kačjega pika. Vesti o zdravilni slini armenske kmetice so se hitro razširile in končno so obrnile nase tudi pozornost sovjetskih oblasti. V Daval so poslali zdravniško komisijo v spremstvu policije. Šele ko so policisti potisnili množico ljudi izpred kočice čudodelne kmetice, je vstopila zdravniška komisija s tremi izmorskimi prašički. Kmetico so pozvali, naj napravi svoj poskus na morskih prašičkih. Dva so določili za poskus in nastavili so ju strupeni kači. Čez 10 minut sta se že zvijala v smrtnih krčih. Kmetica je počakala še 10 minut, potem je pa izprala enemu morskemu prašičku ranico s čisto vodo in jo namazala s svojo slino. Čez dobro uro je morski prašiček že pil vodo, čez poldrugo uro so pa krči popolnoma ponehali. Drugi morski prašiček je bil pa že mrtev.

Zdravniška komisija je ugotovila, da je prvi morski prašiček izven nevarnosti in da kačji strup ne bo zapustil v njem nobenih posledic.

V poročilu pravi komisija, da je strogo preiskala tudi kmetico in dognala, da je njena slina res zdravilna. V otroških letih jo je večkrat pičila strupena kača in končno je postala imuna proti kačjemu strupu. S tem je dobila njena slina posebno lastnost, da nevtralizira kačji strup.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

26

Tiho, tiho so z umerjenim korakom odšli po temi iz hišice in zavili po poti zmag vasi. Najkrajša pot bi bila skozi vas, tako bi prišli naravnost k don Abbondiojevi hiši, toda izvolili so si ono, da bi jih nihče ne videl. Po stezicah, med vrtovi in njivami so dospeli do župnišča ter se tam razdelili. Oba zaročenca sta ostala skrita za hišnim ogrom; z njima je ostala tudi Neža, toda malo bolj naprej, da bi mogla pravočasno pohiteti, ustaviti Perpetuo ter se je polastiti; Tonio in prismojeni Gervasi, ki ni znal ničesar sam narediti in brez katerega ni bilo mogoče ničesar narediti, sta se moško približala vratom in potrkala.

"Kdo je, ob tej uri?" je zaklical glas z okna, ki se je v tistem hipu odprlo; bil je Perpetuin glas. "Bolnikov ni, da bi vedela. Ali se je morda zgodila kakšna nesreča?"

"Jaz sem," je odgovoril Tonio, "s svojim bratom, govoriti morava z gospodom kuratom."

"Je li to krščanska ura?" je rekla Perpetua osorno. "Kakšna obzirnost! Vrnita se jutri."

"Poslušajte me; vrnem se ali pa tudi ne. Izterjal sem nekje nekaj denarcev in prihajam, da poravnam tisti repek dolga, kakor veste; imam tu pet in dvajset lepih, novih srebrnikov, a če ni mogoče, potrpiamo — te bom že znal potrošiti in se vrnem, ko nabereim drugih."

"Počakajte, počakajte, brž pridem. A zakaj ob tej uri?"

"Prejel sem jih tudi jaz šele pred kratkim in menil sem, kakor pravim, da ne vem, kakšnih misli bom jutri, če jih obdržim in grem spat z njimi. Vendar če vam zdaj ni všeč, ne vem, kaj bi rekli; kakor vidite, sem tu; če me ne marate, pa grem."

"Ne, ne, počakajte trenutek; vrnem se z odgovorom."

Rekši je zaprla okno. V tem hipu se je Neža ločila od ženina in neveste, rekla je še tiho Luciji: "Pogum, to bo samo trenutek, kakor če si da človek zob izlreči," ter se je pred vrati pridružila bratoma. Začela je klepetati s Tonijem, da bo Perpetua, ko pride odpirat, morala misliti, da je prišla slučajno tod mimo in jo je Tonio za trenutek zadržal.

OSMO POGLAVJE

— Karnéad! Kdo je bil ta mož? — je tulil sam pri sebi don Abbondio, sedeč na svojem naslanjaču v neki sobi zgornjega nadstropja z odprto majhno knjižnico pred seboj, ko je vstopila Perpetua, da mu sporoči svojo vest. — Karnéad! Zdi se mi, da sem to ime že kje bral ali slišal; moral je biti učenjak, znamenit slovesnik starega veka — izmed tistih imen je; a kdo vruga je bil ta mož? — Tako malo je revež slutil, kakšna nevihta se zbira nad njegovo glavou!

"Ob tej uri?" se je začudil don Abbondio povsem naravno.

"Kaj hočete? Ti ljudje ne poznajo obzirnosti; toda če ga zdaj hitro ne ujamete..."

"Res, če ga zdaj ne ujamem, kdo ve, kdaj ga bo mogoče ujeti! Naj vstopi... Ej, ej, ali ste pa tudi gotovi, da je prav on?"

"Vraga!" je odgovorila Perpetua in odšla doli; odprla je vrata in rekla: "Kje ste?" Tonio se je pokazal; obenem je stopila tudi Neža naprej in pozdravila Perpetuo po imenu.

"Dobro večer, Neža," je rekla Perpetua.

"Odkod, odkod ob tej uri?"

"Vračam se iz..." in je imenovala neko bližnjo vasico. "In če bi vi vedeli..." je nadaljevala; "zamudila sem se malo delj samo radi vas."

"Zakaj pa?" je vprašala Perpetua; obrnila se je k obema bratoma in rekla: "Vstopita, grem brž za vama."

"Ker," je odgovorila Neža, "neka ženska izmed tistih, ki stvari ne poznajo, pa bi rade govorile... ali morete verjeti? Trdila je trdovratno, da se vi niste poročili ne s Pepetom Snolavechio ne z Anžetom Lunghigno, ker vas onadva nista marala. Jaz sem trdila, da ste vi odrekli, temu in onemu..."

"Gotovo. Oh lažnivka, grda lažnivka! Kdo pa je?"

"Ne vprašujte me, ne maram, da bi se kaj slabega izemilo."

"To mi poveste, morate mi povedati. Joj, lažnivka!"

"Dovolj... a ne morete si misliti, kako mi je bilo neprijetno, da nisem vse zgodbe natan-

ko poznala; tako rada bi jo bila popolnoma sramotila."

"Glejte si no! Kako si le morejo ljudje tako izmišljati!" je zopet vzkliknila Perpetua in brž povzela: "Kar se Pepeta tiče, je vsem znano in so vsi lahko videli... Ej, Tonio, le stopite k vratom in pojdite gor; brž pridem." Tonio je znotraj odgovoril: "Da" in Perpetua je nadaljevala z vncemo svojo povest.

Nasproti don Abbondiojevim vratom se je med dvema hišicama odpirala ozka pot, ki je za njima zavila v neko njivo. Neža je krenila po njej, kakor bi se hotela malo bolj odmakniti, da bo lahko prostje govorila, in Perpetua za njo.

Ko sta zavili in bili tako daleč, da ni bilo več mogoče razločiti, kaj se godi pred don Abbondiojevo hišo, je Neža močno zakašljala. To je bilo znamenje. Renzo ga je čul, stisnil Luciji roko, da bi ji dal novega poguma, in oba sta šla naprej po prstih, prav tik zidu in kolikor mogoče tiho; dospela sta do vrat ter jih prav počasi odprla; molče in sklonjena sta stopila na hodnik, kjer sta ju oba brata že pričakovala. Renzo je spet čisto tiho in počasi prislomil vrata in vsi štirje so jo mahnil gor po stopnicah, pri tem pa niso delali ropota niti za enega. Dospeli na presledek sta se oba brata približala durim sobe, ki je bila stopnicam ob strani; zaročenca sta se stisnila k zidu.

"Hvaljen bodi Jezus Kristus," je rekel Tonio z razločnim glasom.

"Tonio, kajne? Vstopite," se je glasil odgovor znotraj.

Poklicani je odprl vrata le toliko, kolikor je zadostovalo, da sta mogla noter on in brat drug za drugim. Pred svetlobnim pasom, ki je nenadoma šinil skozi to odprtino in se risal na temnem podu predsedka, se je Lucija zdrznila, kakor da je že izlana. Ko sta brata vstopila, je Tonio povlekel vrata za seboj. Zaročenca sta ostala nepremična v temi, napenjala uho in pridrževala dihanje; najmočnejši ropot je bilo nabijanje uboge Lucijinega srca.

Don Abbondio je sedel, kakor mo že povedali, v starem naslanjaču, zavil je bil v staro dolgo haljo, na glavi je imel staro čepico, ki mu je v slabotni svetlobi majhne leščerbe obokvirjala obraz. Dva gosta čopa las, ki sta mu uhlajala izpod čepice, dvoje gostih obrvi, dvoje gostih brkov in gosta mala bradica, vse to že osivelo in posejano po rjavem in nagubanem obrazu, je lahko nalikovalo s snegom pokritemu grmovju, štrlečemu v mesečini od kake pečine.

"A, a!" tako je odzdravil, snel naočnike ter jih spravil v knjižico.

"Gospod kurat poreče, da sem prišel pozno," je rekel Tonio ter se priklonil; isto je mnogo bolj bedasto napravil Gervaso.

"Gotovo ste že kaj slišali. Bolan sem in ne vem, kdaj se bom mogel spet pokazati ljudem. Toda zakaj ste privedli s seboj tega... mladeniča?"

"Tako-le za družbo, gospod kurat."

"Dovolj; poglejmo."

(Dalje prihodnjič.)

V STRAHU ZA SLUŽBO

Ko je najvišje sodišče razsodilo, da je NRA neustavna, je nastalo med njenimi 5000 uslužbenci veliko razburjenje. Bali so se, da bodo vrženi na cesto, kjer se bodo morali priključiti armadi nezaposlenih. Slika je bila posneta pred uradom NBA.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 19th STREET

New York City.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

37

— Na to ni niti misliti — ne misliti, Rolf! Ne pustim te od sebe — saj sedaj na noben način ne. Nekaj peči moramo postaviti v Minas Gerases, mogoče v sredini zlatih polja — tam poznam skoro vse gospode angleške družbe. Tam jih morejo izvedenci preiskati — železniška zveza med Rio in rudarskim ozemljem je dobra — tu sem k nam kdo pride samo v sili. Rolf, rabim te. S Furmannom se dogovori pismenim potom. Sedaj me ne smeš zapustiti.

Pavel zadušil vzdih.

— Torej naj bo, — pravi. — Sedaj pa še nekaj. Ako se nam v resnici posreči tukaj postaviti industrijsko središče, tedaj je moja živa želja, da odstranimo izdelovanje orožja. Nisem pacifist v političnem smislu, toda se zoperstavlja mojim občutkom, da bi koval orožje.

— Strinjam se s tvojimi občutki, — odgovori Zaler, — in ti morem dati obljubo, da bomo odklonili vsako naročilo orožja kake tuje države. Glede brazilske vlade pa moramo počakati, s kakimi protizahtevami nam bo odgovorila na naše zahteve.

— Zato pa mislim, da bi bilo najboljšje, da tudi brazilske vladi povemo naravnost, da so naši izdelki mirnega značaja.

— Nič nimam proti temu. Toda, Rolf, to so vprašanja, o katerih moreva razpravljati posamezno. Za sedaj je najpomembnejše, da se sporazumimo v splošnem. Sicer pa velja današnji dan veselju nad uspehom. Nocoj našim inženirjem ne bomo predložili domačega pridelka, temveč najboljša vina moje kleti. Delavci naj imajo jutri zamenoma praznik. Glede skupne slavnosti v društveni dvorani pa bom govoril z nadzornikom. Sedaj pa mi dovoli Rolf, da te še enkrat objamem. Zadnji veliki srečni dan je bilo Dijino rojstvo. In tudi danes moram reči: srečen sem. Zopet sem dobil svojega sina, imam dediča, imam sodelavca, ki bo moje delo vodil do konca, ko me že več ne bo!

Srečni stari mož pritisne Pavla k sebi. In Pavel počiva na njegovem sreu, medtem po blodijo njegove misli daleč okrog, čez temne meje pragozdov, čez gore in morje, k bolnemu prijatelju, ki ni mogel slišati, ko mu je nek glas iz notranjosti zaklical: "Rolf, Rolf, to delam za tebe!"

Bolni prijatelj je sedel zavrt v oede na balkonu pred svojo sobo v sanatoriju dr. Cottone. Bilo je okoli poldneva, ura, ko sicilsko solnce sredi zime navdaja bolnika z upanjem na skorajšnjo pomlad. V sivi modrini se razpenja nebo, doli v parku se priklanjajo palme, pomaranče in vedno zeleni hrasti in ob zeleni meji se že spreletava, se napol omamljen od sluti teče sreče, majhen bel metulj.

Rolf je zelo shujšal, siv pepel leži na njegovem prepadnem obrazu, iz katerega so se svetile samo oči. Navidezno izboljšanje je zopet sledilo poslabšanju, novo krvavenje pljuč in vnetje reberne mrene. Tudi zdravnik je postal resnejši, in ko nekoga dne pravi Rolfu, da bi podnebje v Davos, bilo zanj mogoče boljše, kot pa v Acireale, zlasti še, ker se približuje deževna doba, tedaj je bolnik vedel, da se hoče iznebiti neozdravljivega bolnika. Toda upiral se je zopetnemu potovanju, ker je mislil, da ga ne bo mogel prenesti. Tudi glede svojega življenja je postal brezbrizen.

Leži popolnoma tiho s obrazom obrnjenim proti soncu. Mogel je videti vinograde in kot žamet lesketajočo puščavo ognjenika Etna, nad katerim je visel oblak dima, in ob strani modro črno obrežje z belim kamnom otoka Isola d'Aci.

Toda njegovo oko se ni potapljalo v lepoti sveta. Pismo leži na njegovih kolenih, zadnje Pavlovo pismo iz Ribeire. Prišlo je tedaj tako daleč, kar je bilo mogoče pričakovati iz vsega, kar se je zgodilo. Pavel si je kot Rolf pridobil sree starega Zalerja, peč bo kmalu zgrajena, in če se poskus posreči, tedaj bo treba povedati celo zgodovino zamenjave imen.

Pavel je pisal:

"Spominjal se boš, da sem upal, da bom mogel celo komedijo izvesti pod varstvom šale. Misli sem na najina dijaška dejanja in ko sem odpotoval iz Berlina, me je spremljalo neko poredno veselje. Toda šala se je izgubila, nič več ne ploskam z rokami kar česno mi je pri sre. Pri srečni sprejem očeta in sestre me je najprej presenetil in še več: zmotil je moje čustvovanje, ker sem pričakoval vse kaj drugega. Ali razumeš to? Vendar pa nisem padel s tira, temveč sem se z veliko domišljijo vživl v svojo vlogo in če se me je kdaj lotil občutek sramu, sem ga vedno premagal, ker sem si vedno rekel tolažilno: zadnji učinek moje krivice bo brezdvomno dober.

Toda pustimo te občutke na stran. Kakor stvari stoje, zamenjave osebnosti sedaj še ne kaže pojasniti. Na vsak način moram počakati, kako uspejo poskusi z žarno pečjo. Sedaj jo gradimo in v njo neomajno verujem. Tedaj pa bo tudi oče prišel iz svojega trgovskega obnašanja in bom slišal, kako se misli pri tem udeležiti in od njegove ponudbe bo odvisno, da mu vse pojasnim, ali pa počakam, ko boš mogel ti stopiti na pozorišče. Mislim, da bo to najboljšje. Ne prikrito ti tudi priznam, da imam velik strah pred osebnim priznanjem, kaj bi imel povedati, vem. Moj zagovor obstoji v tem, da mu poveri da po obstoječih razmerah drugače ni bilo mogoče napraviti. In oče bo to gotovo tudi razumel. Toda bojim se očitajočega Dijinega pogleda. To bo težko, toda je tako.

Dovolj. Kakor hitro pade odločitevš odpotujem takoj domov, ali pa najprej k tebi, da moreva skupaj vse potrebno urediti. Vse pogodbe z očetom bodo sklenjene v imenu tvrde in ko se enkrat za stvar zanima, tedaj bom tudi prepričan, da bo kmalu pozabil na najino prevaro, ker v resnici postavno pri tem ni nikake prevare. In nad njegovim velikim zanimanjem ne dvomim niti najmanj. Tukajšnje razmere so take, da mora na vsak način zgrabit z obema rokama. Tu gre za varstvo njegovega posestva in za nadvlado njegove materialne moči. In to je najbrže tudi tajnost njegove prijaznosti..."

(Dalje prihodnjič.)

PSIČEK — KAZEN ZA ŽENSKO NEZVESTOTO

Majhni psički so prišli v šlo njihovo zakonolomstvo na modo. Za nje so navdušene posebno ženske, ki jih rade pestujejo ne negujejo kakor otroke. Če ima žena otroke, seveda nima časa za psičke, pač jim je pa čisto zelo mehko postlano tam, kjer nimajo otrok. Malokatera ljubiteljica psičkov pa ve, kako so prišli v modo. Najbolj so navdušene za psičke Angležinje in v Angliji pravi ljudski rek: "Če me ljubiš, ljubi mojega psa". Zato ni čuda, da se zanimajo za zgodovino psov posebno Angleži, ki so tudi dognali, kako je nastala moda majhnih psičkov.

V nekem angleškem listu čitamo: "Ko je poljski kralj Boleslav II. odkorakal s svojo vojsko proti Rusiji, so žene visokih plemičev upale, da ne bodo dolgo ločene od svojih mož. Pričakovale so jih željno, restropno in ljubče. Minilo je pa leto za letom, a vitezi se niso vračali. Približala se je že sedma zima in tedaj se je izpremenilo hrepenenje zapuščene žene v nezaupanje in sumničenje. Niso si znale drugače razlagati odsotnosti svojih mož kakor z zakonolomstvom. Pozneje so se žene bojevitih vitezov dogovorile in poslane svoje služabnike pozvedovat, zakaj se njihovi možje tako dolgo ne vračajo. In služabniki so prinesli žalostne novice, ki so izpremenile nezaupanje in sumničenje poljskih plemkinj v gnev in željo po osveti. Nezvesti možje so bili obtičali v mrežah lepih kijevskih žen in razmišljali so o ustanovitvi rusko-poljske unije. Ta vest je učinkovala na odlične Poljakinje kakor strela iz jasnega.

Takoj je padla odločitev. Sedem let zvestobe in udanosti so plačali možje z nezvestoto in zakonolomstvom. Varane žene so takoj postavile geslo: "Okoli za oko, zob za zob, nezvestoba za nezvestobo". Ker pa ni bilo pri rokah vitezov, so se poljske plemkinje maščovale svojim možem v obsevu svojih sužnjev. Seveda je pri-

šlo njihovo zakonolomstvo na dan, vesti o njihovem razuzdarem življenju so prodrle tudi v Rusijo in vitezi so se je enkrat stožilo po domovini. Ni jih bilo več mogoče držati v mrežah kijevskih lepotic, naglo so se napotili domov. Nestropnost je bila tako velika, da je pretrgala vezi discipline in mnogi plemiči so bli prej doma nego kralj. Doma so pa naleteli na zaprta vrata in dvigljene mostove. Varane žene so bile izročile gradove svojim sužnjem, ki so jim nadomestovali možje. In sužnji so zapri gospodarjem grajska vrata pred nosom. Po kratkem boju so pa vitezi seveda zmagali in zavzeli svoje gradove. Sužnje so pobili, ženam so pa grehe odpustili.

Strožji od vitezov je bil pa kralj. Ko so se pozneje rodili na gradovih potomci sužnjev je sklical kralj sodišče, postavil predenj nezveste žene in ukazal, da nobena ne sme več z doma brez psička v naročju. To je bila kazen za nezveste žene in svarilo drugim, naj ne varajo svojih mož. Toda žene si znajo pomagati, na zadnje ovijejo okrog prsta še tako prebrisanega moža in vse znajo obrniti v svoj prid. Tako je bilo tudi s kraljevim ukazom. Kazen so spremenile v modo in kar čez noč je prišla tekma psičkov. Vsaka žena je hotela imeti lepšega psička kakor nje prijateljica in tako so padle spetno nastavljen pasti tudi zveste zakonske žene, da so začele nositi v naročju psičke. Kmalu ni nihče več vedel, katera zakonska žena je nezvesta. Končno so pa ljudje pozabili tudi na kraljev ukaz in psički so postali najnovejša moda Poljske. Iz Poljske se je razširila ta moda v druge države in se ohranila do današnjih dni.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

ZOBJE IZ NOVEGA PORCELANA

Načelo, da naj bo umetni zob čim bolj podoben naravnemu zobu, velja iz anatomskih in estetskih razlogov pač brez pridržka za sprednje zobe. Pri izdelavi nadomestnih kočnikov pa so že davno opustili to načelo, ker je bilo čisto nejasno, da-li naj posnemajo obliko mladostnega ali starega zoba, in so po drugi strani zahtevali tudi zobe, ki so ustrezali v svoji obliki naukom glasovnega tvorjenja.

Obe vrsti nadomestnih kočnikov, tistih, ki so se držali naravne oblike, in tistih, ki so zavoljo tvorjenja glasov to obliko zanemarjali, pa sta imeli svoje nedostatke. Ti nedostatki so se kazali posebno v tem, da so ovirali delovanje čeljusti, in jih ni bilo mogoče odpraviti popolnoma z nobenim brušenjem. Žvečenje jedi je prepočesto trpel zaradi takšnih nedostatkov.

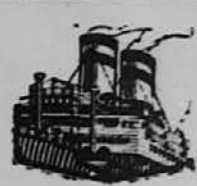
Sedaj so v Nemčiji spravili na trg novo vrsto umetnih kočnikov, ki se bodo po vsej priliki obnesli v vsakem oziru. Njih najvidnejša zunanja značilnost je ta, da niso izbočeni, kakor so bili dosedanj nadomestni zadnji zobje, temveč nabrazdani. Novi zob ima zgoraj podolgovato brazdo z dvema ostrima robovoma, od te brazde pa gredo drugi manjši ostri robovi in zareze. Na ta način je zob sposoben izvrstno drobiti hrano, pogostoma celo boljše nego naravni zob, ne da bi pri tem niti najmanj oviral gibanja čeljusti.

Druga značilnost novih zob je ta, da so izdelani iz najtršejga, zelo trpežnega porcelana, pri čemer pazijo na to, da se ne morejo ostanki jedi ustaviti v nobenih vbočinah, tako da se zob pri jedi sam tudi čisti. Kakšna obrusitev žvečilne površine je nepotrebna, razen tega pa so novi zobje celo cenejši od nabrazdanih zob, se dajo lažje vstaviti in praksa se lahko zadovolji z dosti manjšo zalogo proteznih oblik. Ni dvoma da se bo novo izum popolnoma uveljavil.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

JUNIJA:

22. Normandie v Havre
26. Aquitania v Cherbourg
29. Ile de France v Havre
Majestic v Cherbourg
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa

JULIJA:

3. Washington v Havre
Conte Grande v Trst
5. Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Berengaria v Cherbourg
9. Rex v Genoa
10. Normandie v Havre
11. Aquitania v Cherbourg
16. Europa v Bremen
17. Manhattan v Havre
19. Majestic v Cherbourg
20. Ile de France v Havre
23. Conte di Savoia v Genoa
26. Bremen v Bremen
Berengaria v Cherbourg

PET LET PO LOČITVI

Neki švicarski ženski časopis se je obrnil do svojih bralk, ki so se dale 5 let prej ločiti, v vprašanje, kako mislijo o tem svojem koraku. Prejel je 123 odgovorov, ki so zelo zanimivi:

52 žensk je med temi še danes zadovoljnih z ločitvijo — dve tretjini med njimi sta se namreč znova poročili z drugimi mošči in s tem so našle svojo srečo. "Seveda pa sem stopila v drugi zakon z veliko manj pričakovanja nego v prvi", pravi ena teh dam. "Zato mi je bilo tudi lažje biti zadovoljna".

"V drugič več, da ni na svet nič popolnega, tudi zakon ne", piše neka druga, "in se temu prilagodim". — "Nič ne razočara človeka bolj nego tako zvana velika ljubezen", priznava tretja. Prvega moža sem ljubila and vse, drugega sem spoštovala — in sem postala srečna".

Med ločenkami, ki se niso znova poročile in ki se ne kesajo ločitve, se večina pritožuje nad slabimi lastnostmi svojih bivših mož, brezobzirnostjo, sebičnostjo, pijančevanjem, brutalnostjo, pomanjkanjem idealizma, nezvestoto. Ločitev od takšnih tipov je res težko objokovati.

Je pa 40 žensk, ki priznava, da so odkrito, da se ločitve kesajo in da bi danes v istem položaju ne ravnale več tako. "Če bi o vprašanjih, ki vodijo do ločitve, čez nekaj časa še enkrat mirno govorili in bi trava malo prerasila povd za ločitve, bi ostal marsikakšen zakon, katerega ločitev pozneje oba obžalujeta", pravi ena izmed ločenk. — "Ni rane v zakonski skupnosti, ki bi se še čez čas ne zacelila", pravi druga. — In tretja: "Treba bi bilo le preločiti drugo petletje. To je tisti čas, v katerem se zakonska druga polagoma predobro poznata in si na videz ne moreta ničesar več dati. Tu bi bilo treba najti most od velike ljubezni v tovarištvo in se ne izgubljati v turobne spomine na "prejšnje čase".

V ostalem je zanimivo, da se je 8 žensk med tistimi, ki so odgovorile, poročilo znova z možmi, od katerih so se ločile. In pravijo vse, da so sedaj srečnejše nego prej. Spoznale so, da dobre lastnosti druge vendarle prevladujejo.

27. Champlain v Havre
31. Washington v Havre
Normandie v Havre

AUGUST

2. Europa v Bremen
Aquitania v Cherbourg
3. Rex v Genoa
8. Majestic v Cherbourg
10. Ile de France v Havre
Conte Grande v Trst
13. Bremen v Bremen
14. Manhattan v Havre
15. Champlain v Havre
16. Berengaria v Cherbourg
17. Conte di Savoia v Genoa
21. Normandie v Cherbourg
22. Aquitania v Cherbourg
23. Europa v Bremen
24. Lafayette v Havre
Roma v Trst
28. Washington v Havre
Majestic v Cherbourg
30. Bremen v Bremen
31. Ile de France v Havre
Rex v Genoa

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadržite opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laustho
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Saftig
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA:
Indianapolis, Louis Banleh
ILLINOIS:
Chicago, J. Bevcic, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Treval
La Salle, J. Spelch
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jože Zelene
KANSAS:
Girard, Agnes Motnik
Kansas City, Frank Zagar
MARYLAND:
Kittimiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)
MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vesel
Hibbing, John Porše
Virginia, Frank Hrstlich
MONTANA:
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Karl Strishna
Little Falls, Frank Masie
OHIO:
Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slovut
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Vurše
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Kryn, Ant. Tauselj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Skot
Sheboygan, Joseph Kakeč
WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za vso, katere je prejel. Zastopnike roje kom tople priporočamo.
UPRAVA "GLAS NARODA"

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:
Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nasr
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina:
Jezero smrti; Moj romap ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM SUDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina:
Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjenima
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina:
Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina:
Izselenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dedič
Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina:
Kovač Šimen; Zaročni zapreki; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina:
Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nso-č, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50

ŽUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.